

ČEŠI JSOU
nejlepší
čtenáři
NA SVĚTĚ

*Pokud milujete severské detektivky, určitě znáte jméno Lars Kepler. Málokdo ale ví, že jde o pseudonym, za nímž se skrývá manželská spisovatelská dvojice **Alexandra Coelho Ahndoril** (58) a **Alexander Ahndoril** (57). V červnu byli v Praze, a tak jsme se jich zeptali, jak se jim spolu píše a proč novou knihu vydali pod novým jménem.*

TEXT: ALŽBĚTA RYBÁŘOVÁ

Novou sérii vydáváte pod jménem Alex Ahndoril. Znamená to, že pseudonym Lars Kepler jste opustili?

Alexandra: My jsme ho neopustili nadobro. Naopak jedenáctá kniha vyjde na podzim a nyní už připravujeme knihu dvanáctou. Spíše jsme chtěli vyzkoušet něco nového, a tak jsme se rozhodli pro novou sérii knih, která vychází pod pseudonymem Alex Ahndoril.

Knihy podepsané jako Lars Kepler jsou typické severské kriminálky, tedy dost krváky. Novou řadu od Alexe Ahndorila bych označila za pohodové detektivky. Co vás k této změně inspirovalo?

Alexander: Když jsme byli mladší, rádi jsme četli knížky od Agathy Christie. Pak jsme dlouho hledali způsob, jak s jejím stylem pracovat a zmodernizovat ho. Chtěli jsme, aby série pod pseudonymem Alex Ahndoril reflektovala moderní psychologii, vztahy a určitým způsobem odrážela i současnou společnost. A tak jsme čekali, čekali a najednou k nám přišla Julie Starková, hlavní hrdinka nové série. V ten moment začalo dobrodružství.

Která kniha od Agathy Christie je vaše nejoblíbenější?

Alexander: To je záludná otázka. Určitě klasika jako *Orient Express* nebo *Prasklé zrcadlo*. **Knihy pod pseudonymem Alex Ahndoril můžeme zařadit do žánru whodunit (z angl. who has done it – kdo to udělal). Bylo pro vás těžké přepnout a začít psát jinak?**

Alexandra: Rozhodně to byla výzva. Žánr whodunit je jiný v tom, že v centru dění je záhada. Pokud ale chcete záhadu vyřešit, musíte dokonale propracovat postavy.

Alexander: Náročné je, že na vykreslení jejich plnohodnotného života máte jenom pár stránek, což vyžaduje mnoho přemýšlení a práce, současně je to ale zábava.

Psali jste vždycky pod pseudonymy?

Alexander: Úplně na začátku kariéry jsme každý psal pod vlastním jménem. Po čase jsme se rozhodli, že začneme psát společně. V tu dobu jsme chtěli dát čtenářům jasnou zprávu, že naše dílo není spojením dvou hlasů. Naopak je to něco nového, třetí hlas, a proto jsme začali psát pod pseudonymem.

Jak vaši fanoušci přijali nové knihy od Alexe Ahndorila?

Alexandra: Příliš čtenáře neposloucháme. Chceme následovat své pocity, a tak se recenzemi nezaobíráme.

Alexander: Na druhou stranu je ale pravda, že jsme se setkali s mnoha novými čtenáři, kteří říkají, že knížky od Larse Keplera v nich vyvolávají strach, zatímco novou sérii od Alexe Ahndorila si zamilovali.

Alexandra: Tomu rozumím, protože série od Alexe Ahndorila je mnohem útulnější a rozhodně nezpůsobuje noční můry.

A vás při psaní přepadají noční můry?

Alexandra: Při psaní pod pseudonymem Lars Kepler? Pokaždé!

Alexander: Navíc skončí až ve chvíli, kdy případ vyřešíme, zastavíme vraha a dopíšeme poslední tečku.

Jak dlouho tyhle noční můry trvají, respektive jak dlouho vám trvá napsat knížku?

Alexander: Pokud píšeme pod Larsem Keplerem, pak jsou to téměř dva roky práce. Naopak u Alexe Ahndorila je to méně, protože je to přímočařejší příběh s jednou

*„Noční můry
skončí až ve
chvíli, kdy
příběh
dopíšeme.“*

ALEXANDER AHNDORIL

KE ČTENÍ

Milovníky temných severských kriminálků potěší knihy, které vyšly a ještě budou vycházet pod pseudonymem Lars Kepler. Zatím poslední je *Pavouk* z roku 2022. Naopak klasické detektivky přináší pseudonym Alex Ahndoril. Druhý díl této série nese název *Zavřu oči v modlitbě*. Vydává nakladatelství Host.

„Texty si navzájem natolik upravujeme, že ve finále nedokážeme říct, kdo napsal, kterou pasáž.“

ALEXANDRA COELHO AHNDORIL

vraždou, určitým místem a jen několika málo podezřelými.

Jak funguje vaše spolupráce? Každý z vás napíše jednu kapitolu a pak pokračuje druhý?

Alexandra: Náš tvůrčí proces začíná tím, že každý napíše kapitolu, tu si následně přepošleme a rozpracujeme text toho druhého. Neustále mezi námi probíhá e-mailová komunikace. Texty si ale navzájem natolik upravujeme, že ve finále nedokážeme říct, kdo napsal kterou pasáž.

Alexander: Někdy si Alexandra stojí za tím, že tuhle část napsala ona, podle mě jsem ji ale napsal já. Naše knížky jsou totální mix nás obou.

Měli jste někdy při psaní ponorku? Přece jenom jste manželé, máte stejnou profesi, a navíc knihy tvoříte společně.

Alexandra: Možná vás překvapíme, ale neměli. Pro nás je příjemné pracovat společně.

Děláte si během psaní přestávky, nebo dokážete psát celý den v kuse?

Alexander: U nás hodně záleží na tom, jaký máme den a v jaké fázi kreativního procesu jsme. Pokud se probudíme, cítíme kreativitu a máme plno inspirace, dokážeme klidně pracovat celý den. V opačném případě nemáme problém dát si od psaní pauzu a jdeme dělat něco jiného.

A co nejraději děláte během volné chvíle?

Alexander: Pokud nepíšeme, diskutujeme

o příbězích, čteme nebo rádi vaříme. Nejvíce milujeme asijskou a francouzskou kuchyni.

Vašich knížek se v České republice prodalo přes 800 tisíc. Čím si tento úspěch vysvětlujete?

Alexandra: Podle mě jsou Češi nejlepší lidé na světě, když se jim líbí naše knížky. Mám radost, že je zajímají stejné příběhy jako nás.

Alexander: Pro tenhle úspěch asi nemáme žádné vysvětlení. Možná je mezi současným Švédskem a Českou republikou určitá podobnost. Přinejmenším jsou si naše národy podobné v tom, že nás baví číst příběhy, které jsou temné a musíme u nich přemýšlet.

Máte nějaký rituál po dokončení knihy?

Alexandra: Někteří spisovatelé si po dokončení knihy zapálí doutník, otevrou láhev vína nebo odcestují na Maledivy. To ale není náš případ. Pokaždé je to jiné. Naposledy jsme po odevzdání knihy vyrazili za naši nejstarší dcerou, která žije v Dánsku. Celé jaro jsme ji neviděli, protože jsme jenom psali, a tak jsme byli rádi, že konečně máme čas ji navštívit, nakoupit jí plno jídla do lednice a postarat se o ni.

Vaše nejnovější kniha *Zavřu oči v modlitbě se odehrává v divadle. Před rozhovorem jsem zjistila, že to není náhodně vybrané prostředí. Před lety jste se, Alexandro, věnovala herectví...*

Alexandra: Ano, byla jsem herečka. Bavilo mě, že jsem se díky té knížce vrátila do divadelního prostředí, které je neskutečně zajímavé.

Alexander: Jako divák sedící v hledišti vnímáte pozlátko, zlaté ozdoby, oslňující herce, ale za oponou může být divadelní prostředí poměrně drsné. Je to tvrdá práce plná konkurence.

S Alexandrem jste se potkali v divadle?

Alexandra: Poprvé jsme se potkali na večírku ve Stockholmu, kde jsme se do sebe zamilovali. Mě vždycky psaní bavilo, ale nebyla jsem natolik odvážná, abych se stala spisovatelkou. Když jsem ale potkala Alexandra, pochopila jsem, že to možné je.

Někteří spisovatelé o sobě říkají, že jsou introverti. Jak to máte vy?

Alexander: Pokud je definice introverta taková, že se rád setkává s lidmi, ale následně je vyčerpaný, pak se v ní poznávám.

Alexandra: Zároveň je ale pro nás důležité, abychom neustále vystupovali ze svého vnitřního světa a potkávali nové lidi.

Alexander: To je pravda, rádi potkáváme nové tváře, protože jsou pro nás zdrojem inspirace do dalších knížek. Možná si i vás zapamatujeme a jednou se objevíte v naší knížce.

O AUTORECH

Alexandra Coelho Ahndoril i Alexander Ahndoril se narodili ve Švédsku. Zatímco Alexander od dospívání tihl k psaní, Alexandra se vrhla na hereckou dráhu. Jiskra mezi nimi přeskočila během večírku ve Stockholmu. V roce 1996 se vzali a o třináct let později napsali první společnou knihu *Hypnotizér*, kterou vydali pod pseudonymem Lars Kepler. Aktuálně píší také klasické detektivky ve stylu Agathy Christie pod pseudonymem Alex Ahndoril. Pseudonym Lars Kepler ale v žádném případě neopouštějí. Mají tři dcery.